

अस्मानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अभिधावयाहीतिचोदितआर्यःत्राणंरक्षकःशरणागतस्यकःभवेत् यआर्योमहान्सएवभवेत् शरणागतरक्षणसमर्थोदुर्लभइ
युधिष्ठिरउवाच अस्मानभिगतांस्तातभयार्ताञ्छरणैषिणः ॥ कौरवान्विषमप्राप्तानूकथं ब्रूयास्त्वमीदृशं ॥ १ ॥ भवन्तिभेदाज्ञातीनांकलहाश्वदकोदर ॥ प्रस
क्तानिचवैराणिकुलधर्मोननश्यति ॥ २ ॥ यदातुकश्चिज्ज्ञातीनांबाह्यःप्रार्थयतेकुलं ॥ नमर्षयंतितत्संतोबाह्येनाभिप्रधर्षणं ॥ ३ ॥ जानात्येषहिदुर्बुद्धिरस्मा
निहचिरोषितान् ॥ सएवंपरिभूयास्मानकार्षीदिदमप्रियं ॥ ४ ॥ दुर्योधनस्यग्रहणाद्रंधर्वेणबलात्प्रभो ॥ स्त्रीणांबाह्याभिमर्शाच्चहतंभवतिनःकुलं ॥ ५ ॥ शरणं
चप्रपन्नानांत्राणार्थंचकुलस्यच ॥ उत्तिष्ठध्वंनरव्याघ्राःसज्जीभवतमाचिरं ॥ ६ ॥ अर्जुनश्चयमौचैवत्वंचवीरापराजितः ॥ मोक्षयध्वंनरव्याघ्राद्रियमाणंसुयो
धनं ॥ ७ ॥ एतेरथानरव्याघ्राःसर्वशस्त्रसमन्विताः ॥ धृतराष्ट्रस्यपुत्राणांविमलाःकांचनध्वजाः ॥ ८ ॥ सस्वनानधिरोहध्वंनित्यसज्जानिमानूरथान् ॥ इंद्रसेना
दिभिःसूतैःकृतशस्त्रैरधिष्ठितान् ॥ ९ ॥ एतानास्थायवैयत्तागंधर्वान्योद्धुमाहवे ॥ सुयोधनस्यमोक्षायप्रयतध्वमतंद्रिताः ॥ १० ॥ यएवकश्चिद्राजन्यःशरणा
र्थमिहागतं ॥ परंशक्त्याभिरक्षेतकिंपुनस्त्वंदकोदर ॥ ११ ॥ कइहार्योभवेत्राणमभिधावेतिचोदितः ॥ प्रांजलिंशरणापन्नंदृष्ट्वाशत्रुमपिध्रुवं ॥ १२ ॥ वरप्र
दानंराज्यंचपुत्रजन्मचपांडवाः ॥ शत्रोश्चमोक्षणंकेशात्रीणिचैकंचतत्समं ॥ १३ ॥ किंचाप्यधिकमेतस्माद्यदापन्नःसुयोधनः ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्यजीवितं
परिमार्गते ॥ १४ ॥ स्वयमेवप्रधावेयंयदिनस्याहकोदर ॥ विततोमेक्रतुर्वीरिनहिमेऽत्रविचारणा ॥ १५ ॥ सामैवतुयथाभीममोक्षयेथाःसुयोधनं ॥ तथासर्वै
रुपायैस्त्वंयतेथाःकुरुनंदन ॥ १६ ॥ नसाम्नाप्रतिपद्येतदिगंधर्वराडसौ ॥ पराक्रमेणमृदुनामोक्षयेथाःसुयोधनं ॥ १७ ॥ अथासौमृदुयुद्धेननमुंचेद्भीमकौर
वान् ॥ सर्वोपायैर्विमोच्यास्तेनिगृह्यपरिपंथिनः ॥ १८ ॥ एतावद्विमयाशक्यंसंदेष्टुंवैदकोदर ॥ वैतानेकर्मणिततेवर्तमानेचभारत ॥ १९ ॥ वैशंपायनउ
वाच अजातशत्रोर्वचनंतच्छ्रुत्वातुधनंजयः ॥ प्रतिजज्ञेगुरोर्वाक्यंकौरवाणांविमोक्षणं ॥ २० ॥ अर्जुनउवाच यदिसाम्नानमोक्षयंतिगंधर्वाधृतराष्ट्रजा
न् ॥ अद्यगंधर्वराजस्यभूमिःपास्यतिशोणितं ॥ २१ ॥ अर्जुनस्यतुतांश्रुत्वाप्रतिज्ञांसत्यवादिनः ॥ कौरवाणांतदाराजन्पुनःप्रत्यागतमनः ॥ २२ ॥ इति
श्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनमोचनानुज्ञायांत्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
तिभावः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥